

Maade var blevet os bekendt, at saadanne Forslag vare paatænkte skillede af den ærede Rigsdagsmand. Om det ene af vore Undringsforslag gjælder, som nys bemærket, at det falder fuldkommen sammen med det, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 8de Valgkreds (Nimestad), men med Hensyn til det andet er der dog en Forskjel, og det forekommer mig, at vor Redaction vel kunde fortjene at foretrakkes. Den ærede Rigsdagsmand foreslaaer, at der skal staae „Forældre og Sødfænde“, vi foreslaae „Forældre og Sødfænde i Overensstemmelse med Arvelovene“; naar man læser den ærede Rigsdagsmands Forslag, maatte man antage, at Forholdet nu skulde blive som paa Lovens Tid, men nu er det jo navnlig efter Forordningen af 12te Mai 1845 saaledes, at, naar den ene af Forældrene er død, arver ikke den anden af Forældrene alene, men i Forening med den Afdødes Sødfænde, og da dette, som det nys blev erklæret, skal være Hensigten med begge Forslag, saa er Meningen jo vistnok noigtigere udtrykt paa den Maade, vi have foreslaaet. Jeg skal med disse Ord henstille til den ærede Minister og den ærede Forsamling at vælge imellem de omtalte Forslag.

Nimestad: Jeg skal blot bemærke, at jeg ikke har overseet, hvad den sidste ærede Taler fremsaarede, men jeg synes dog, som jeg sagde før, at Tilfældet er aldeles overskudigt, thi Arvelovene gjælde jo i Almindelighed, og altsaa ogsaa med Hensyn til dette Forhold.

Schoubye: Det Undringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til § 1, gaaer ud paa at indrømme Forfatteren ubestridende Ret til at udgive Oversættelser af sit Skrift, saa at altsaa Forfatterretten indenfor en vis Tidsgrense tillige skal indbefatte Oversætterretten. Naar jeg anseer det for billigt at indrømme Forfatteren en saadan Ret, saa gaaer jeg ud fra det Begreb om Forfatterretten, der forekommer mig at være det eneste rigtige, nemlig at Forfatteren har Ret til Indtægten af sit Skrift, medens derimod Indholdet paa en vis Maade tilhører Publikum; men enhver Benyttelse af Skriftet, hvorved der gjøres Indgreb i For-

fatterens Ret til Indtægten og hvorved denne paa nogen Maade kan formindres, maa være lovstridig, og mod den maa han beskyttes. Overensstemmende hermed forbyder nu § 1 at eftertrykke et Skrift eller enkelte Dele deraf eller overhovedet mangfoldiggjøre det ad mekanisk Veie, og hvis man i Lovsproget turde følge en Sprogbrug, der forøvrigt ikke er ualmindelig, vilde der allerede i denne Paragraph ligge et Forbud mod Oversættelser, thi det er sædvanlig med Rette, at man betegner en Oversættelse af den almindelige Art som et mekanisk Fabrikarbejde; men dette er jo imidlertid ikke Lovudkastets Mening. Det forekommer mig, at Oversætterens Andeel i Skriftet i Almindelighed er saa ringe i Sammenligning med Forfatterens, at hiin ingenlunde kan have erhvervet Adkomst til at tage maaskee Brodersparten af Forfatterens Indtægt. Det fortjener vistnok ogsaa at bemærkes, at det i andre Landes Lovgivning er almindeligt, at Forfatteren beskyttes mod Andres Oversættelse af hans Skrift, og særlig fortjener det at fremhæves, at denne Beskyttelse som oftest er kommen til senere end den almindelige Eftertrykslovgivning, fordi Erfaringen har vist Nødvendigheden deraf; dette er saaledes Tilfældet i Østerrig, i Preussen og vistnok i flere Lande, og vel kjender den franske Lovgivning ikke noget udtrykkeligt Forbud mod Oversættelser, men, saavidt jeg veed, er det dog ved Domstolenes Kjendelser blevet konstateret, at en ligefrem Oversættelse maa betragtes som Eftertryk. Det forekommer mig nu ikke, at der er noget Land, hvor der kunde være mere Anledning til at beskytte Forfattere mod Oversættelser end i Danmark, hvor der findes et saa almindelig udbredt fremmed Sprog som Tydsk, og hvor maangt et Værk kan vente en ligesaa god Udbredelse i tydsk Oversættelse som i dansk Original. Der vil desuden kunne fremkomme forunderlige Anomalier, naar der indrømmes Enhver Ret til at oversætte en Forfatters Skrifter; hvis et Skrift her udgives i et fremmed Sprog, har Enhver Lov til strax at gengive det paa Dansk, og hvis en Forfatter samtidig udgiver et Skrift i to Sprog, saa har enhver Anden Lov til at gjøre det samme; udgiver han det paa Tydsk og paa Dansk,